

Του Γρηγόρη Γ. Καλύβα

«Το πρώ το σου χρέος, εχτελώ ντας τη θητεία σου στη ράτσα, είναι να νιώ σεις μέσα σου όλους τους προγόνους. Το δεύτε-ρο, να φωτίσεις την ορμή τους...

και να συνεχίσεις το έργο τους. Το τρίτο σου χρέος, να παραδώ σεις στο γιο τη μεγάλη εντολή να σε ξεπεράσει».
(Νίκος Καζαντζάκης, 1883-1957)
Επαναλαμβάνοντας, ίσως μονότονα, τα αυτονόητα για την αγία και σεπτή λιθόπολη των ΣΤΑΓΩΝ, κινδυνεύουμε να γίνουμε για άλλους κουραστικοί και για μερικούς άλλους γραφικοί. Ωστόσο όμως πρέπει να γνωρίζουμε τοποθετούμενοι για τα ΜΕΤΕΩΡΑ περί τίνος εμβέλειας ζητήματος ομιλούμε . Ότι ομιλούμε για ένα προστατευμένο μνημείο της Παγκόσμιας Πολιτισμικής κληρονομιάς που συγκεντρώ νει το παγκόσμιο ενδιαφέρον και δημιουργεί ρεύμα επισκεπτώ ν δεομένου ότι αποτελεί ένα ζωντανό Ορθόδοξο μοναστικό κέντρο που πορεύεται αδιαλείπτως στον ιστορικό και παρόντα χρόνο εμμένοντας στις παραδόσεις και παρακαταθήκες που κληροδότησαν οι οικιστές του και συνυπάρχει εν αγαστή αρμονία με το φυσικό περιβάλλον που τα φιλοξενεί .
Μιλούμε για ένα μοναστικό κέντρο που διαδραμάτισε καθοριστικό , καθ᾽ όλη την πορεία του έθνους , ρόλο . Για ένα μοναστικό κέντρο που κράτησε ζωντανή την ελληνική συνείδηση σε δύσκολες στιγμές για το έθνος καλλιεργώ ντας την πίστη την αγία των ελλήνων , καλλιέργησε τα γράμματα (βλέπε Σωκράτους Ακαδημία Μετεώ ρων) και τις τέχνες , έμεινε αυθεντικά πιστό στην παράδοση και στην ιστορία . Για ένα μοναστικό κέντρο που έδωσε εθνομάρτυρες και έγινε κάστρο απόρθητο στον αγώ να για την λευτεριά και την εθνική ολοκλήρωση .
Για όσους ανασκαλεύουν την ιστορία και αναζητούν την αλήθεια αναμφίβολα τα

ΜΕΤΕΩΡΑ σε όλη τους την έκταση είναι μια αγιασμένη γη ραντισμένη από τα δάκρυα μετανοίας , τον προσωπικό αγώ να και τις προσευχές της χορείας των Οσίων Μετεωριτώ ν Πατέρων που κατοίκισαν στα κοιλώ ματα , στις ρωγμές , στα απόσκια και στις κορφές των βράχων δημιουργώ ντας την αγία λιθόπολη των Σταγώ ν και μας την κληροδότησαν αναλλοίωτη για να αποτελεί σήμερα τα μείλια της περιοχής , του έθνους , της πίστης και της Ορθοδοξίας . Μια βαρύτιμη και υπερπολύτιμη κληρονομιά που οφείλουμε να παραδώ σουμε και εμείς , με τη σειρά μας ,αναλλοίωτη στις επόμενες .

Η αγιότητα τούτου του χώ ρου επαυξάνει με την καθημερινή άσκηση αγιασμού των φιλόθεων ψυχώ ν των σημερινώ ν οικιστώ ν του που συνεχίζουν την παρακαταθήκη των Οσίων Μετεωριτώ ν και μετατρέπονται σε εφαλτήριο συνέχειας της αποστολής τους και της προσφοράς τους στην Ορθοδοξία , την Εκκλησία ,το έθνος .

Πρόκειται για μια ζωντανή μαρτυρία άσκησης , πίστης , λατρείας και ιστορίας που , πέραν όλων των άλλων , βοηθά τον τόπο στην πνευματική , πρόοδο , στην οικονομική και κοινωνική ευημερία . Οι χιλιάδες των επισκεπτώ ν , η πλειονότης των οποίων είναι αλλόδοξοι, γνωρίζουν εντούτοις ότι επισκέπτονται έναν χώ ρο μοναδικό και άγιο και γι΄ αυτό τον σεμνύνονται κάτι που δεν πράττουμε εμείς βέβαια , καθώ ς κάνουμε ότι είναι δυνατόν για να τον εντάξουμε να υπηρετήσει τα προσωπικά μας ενδιαφέροντα και σκοπιμότητες σε οικονομικό επίπεδο και σε ποικίλες άλλες εκφάνσεις των προσωπικώ ν ενδιαφερόντων μας .

Οι πιέσεις ώ στε τα ΜΕΤΕΩΡΑ να μετατραπούν από ζωντανό μοναστικό κέντρο σε χώ ρο όπου αναπτύσσονται ελεύθερα πάσης φύσεως δραστηριότητες , παραγνωρίζοντας όλα τα παραπάνω στοιχεία, αγνοώ ντας εν συνειδήσει τους σημερινούς οικιστές του και περιφρονώ ντας την θυσιαστική προσφορά της χορείας των οσίων Μετεωριτώ ν πατέρων, πολλαπλασιάζονται καθημερινά κάτι που δημιουργεί την ανάγκη διαφύλαξης της πολύτιμης παρακαταθήκης τους .

Η πληθώ ρα των δράσεων που κάποιοι απαιτούν να ασκούνται στην αγία Μετεωρίτικη γη ανάγκασαν την πολιτεία να δημιουργήσει , έστω και καθυστερημένα , το αναγκαίο νομοθετικό και νομικό πλαίσιο προστασίας τους καθορίζοντας τους κανόνες βάση των οποίων επιτρέπονται οι δράσεις εντός αυτού.

Κάτω απ΄ αυτήν την πίεση και προ του κινδύνου να αλλοιωθεί ο χαρακτήρας και η ταυτότητά του τα ΜΕΤΕΩΡΑ αναγνωρίστηκαν ως «ιερός χώ ρος» με τον Ν. 2351/1995. Η αναγνώ ριση αυτή αποσκοπεί στην προστασία των μνημείων της περιοχής και των κειμηλίων που βρίσκονται σε αυτόν , καθώ ς και στη διασφάλιση του ιδιαίτερου θρησκευτικού της χαρακτήρα τους .

Πέραν όμως αυτού , ειδικά σε εμάς που ζούμε υπό την φυσική και πνευματική τους σκιά , τίθεται ένα κυρίαρχο ερώ τημα στο οποίο οφείλουμε να τοποθετηθούμε . Αν μας δίνονταν η δυνατότητα να αποφασίσουμε για την χρήση του χώ ρου , τι θα αποφασίζαμε αλήθεια ; Να τον μετατρέψουμε σε πίστα μότο Κρός ; Σε πίστα ράλι αυτοκινήτων ; Σε χώ ρο εμπορικής εκμετάλλευσης ; Σε χώ ρο πάσης φύσεως ακραίων αθλητικώ ν και άλλων εκφάνσεων ; Σε κέντρο αναρρίχησης; Σε χώ ρο ποικίλων θρησκευτικώ ν παρουσιώ ν ; Σε κυνηγετική περιοχή ; Σε κτηνοτροφική περιοχή ; Σε κέντρο ψυχαγωγίας , ανεγείροντας ίσως καφέ - μπαρ ;

Αλήθεια , νομίζουμε άραγε ότι η περιοχή θα έχει περισσότερο οικονομικό , αν το

επικεντρώ σουμε μονοσήμαντα σ' αυτό το επίπεδο , όφελος από τον μετασχηματισμό των ΜΕΤΕΩΡΩΝ από ζωντανό μοναστικό κέντρο της Ορθόδοξης πίστης , λατρείας και παράδοσης σε ξέφραγο αμπέλι όπου ο καθένας μπορεί να δρα ανεξέλεγκτα κάνοντας ότι του γουστάρει χωρίς να δίνει λογαριασμό σε κανέναν ;
Σε όσους βλέπουν τα ΜΕΤΕΩΡΑ μέσα απ' αυτό το πρίσμα δύνανται να απαντήσουν αν την ίδια δράση που απαιτούν να πραγματώ σουν στα ΜΕΤΕΩΡΑ , δύναται να την ασκήσουν σε ανάλογο μνημείο της παγκόσμιας πολιτισμικής κληρονομιάς άλλης χώ ρας ;
Μπορούν λ.χ να δέσουν με συρματόσχοινο στου τρούλους του Αγίου Πέτρου και κει πάνω να οργανωθεί παγκόσμια συνάντηση Highline και μάλιστα χωρίς άδεια από κανέναν ;
Γνωρίζουν αντίστοιχης εμβέλειας μνημεία να μην διέπονται από νόμους και κανόνες προστασίας ;
Αντίστοιχη συστάδα βράχων υπάρχουν και στην περιοχή μεταξύ Γάβρου και Αγίου Δημητρίου Χασίων . Αλήθεια , γιατί δεν τα προτιμούν και επιμένουν στα ΜΕΤΕΩΡΑ;
Αυτό λοιπόν που δεν μπορούν να κάνουν σε αντίστοιχης σπουδαιότητας για την παγκόσμια πολιτισμική κληρονομιά μνημεία άλλων χωρώ ν γιατί απαιτούν να το πράξουν στα ΜΕΤΕΩΡΑ ;
Είναι σωστό να προσπαθούμε με τις πράξεις και ενέργειές μας να χαμηλώ σουμε την ιστορική αξία , τον αυταπόδεικτο ρόλο και την πολύτιμη παρακαταθήκη των ΜΕΤΕΩΡΩΝ ; Ποιο είναι χρησιμότερο για την περιοχή : το παγκόσμιο μνημείο Πολιτισμικής κληρονομιάς ή η πραγμάτωση των προσωπικώ ν μας ενδιαφερόντων επί το αυτό ;
Ας σκεφθούμε λοιπόν τι είναι τα ΜΕΤΕΩΡΑ, ποια η ιστορία τους, ποιο το περιεχόμενό τους , ποια η πνευματική και κοινωνική προσφορά που συνεχίζει η σημερινή μοναστική κοινότητα και ας πράξουμε αναλόγως. Ας είμαστε όμως έτοιμοι να υποστούμε και τις συνέπειες μετατροπής του χώ ρου από μοναδικό προστατευμένο μνημείο της Παγκόσμιας Πολιτισμικής κληρονομιάς, που συγκινεί και προσελκύει εκατομμύρια επισκέπτες, σε χώ ρο πάσης φύσεως δραστηριοτήτων, όπως ορισμένοι απαιτούν, αλλοιώ νοντάς τον και προσβάλλοντάς τον.
Ας σκεφτούμε τι θα παραδώ σουμε στις επόμενες γενιές αν τον μετασχηματίσουμε σε πεδίο δράσεων που δεν συνάδουν με το πλούσιο πνευματικό , Θρησκευτικό και εθνικό περιεχόμενο του.
Για όλους αυτούς τους λόγους φρονώ ότι η προστασία τους είναι υπόθεση όλων μας και θα πρέπει να εντείνουμε τις προσπάθειες ώ στε να παραμείνει όπως μας τον παρέδωσαν οι πατέρες μας. Καθαρός και αναλλοίωτος ώ στε να συνεχίσει την αποστολή του και την προσφορά του!!

Υστερόγραφο :
Τελειώ νοντας το κείμενο διάβασα τις δηλώ σεις του Βουλευτή του Ποταμιού κ. Αμυρά ο οποίος μεταξύ των άλλων υποστηρίζει ότι στα Μετέωρα μπορούν να συνυπάρξουν και τα σχοινιά και οι καμπάνες . Πρόκειται για μια κυνική ομολογία για το τί κυοφορείται γι᾽ αυτόν τον άγιο τόπο . Εκείνο που ωστόσο εντυπωσιάζει περισσότερο είναι ότι όλοι αυτοί που ζουν μακράν του τόπου μας έχουν άποψη και πάντα αυτή η άποψη συνταυτίζεται με την μετατροπή των ΜΕΤΕΩΡΩΝ σε άλλο απ᾽ αυτό που κυρίως είναι . Ουδεμία λέξη για την αγιομετεωρίτικη κληρονομιά , για την ζώ σα μοναστική ζωή . Δυστυχώ ς βλέπουμε το δέντρο της οικονομικής εκμετάλλευσής τους και χάνουμε το δάσος που είναι ο πνευματικός , ιστορικός και καλλιτεχνικός πλούτος των ΜΕΤΕΩΡΩΝ, τόσο χρήσιμα στοιχεία στην εποχή της παγκοσμιοποίησης και της νέας τάξης πραγμάτων ότι ως έλληνες και Ορθόδοξοι μένουμε πιστοί επόμενοι τοις αγίοις Πατράσι !!